

Ordføreren: Jeg vil kun bemærke, at Udvalget har albeles ikke modsat sig, at Kirkerne skulle udvides, naar der ikke var tilstrækkelig Plads, men kun, at det bestemt i Loven sagdes, at Kirkeieren var forpligtet til at gjøre det, da det endnu staaer for os som noget vel Byrdefuldt.

Nørgaard: Med Hensyn til hvad der sidst blev ytret af den ærede Ordfører, maa jeg tillade mig en kort Bemærkning. Den ærede Ordfører bemærkede rigtignok, at der skal være Plads i Kirken, men han fandt det ikke billigt, at Kirken skulde udvides paa Kirkeierens Bekostning. Deri kan jeg ikke være enig med ham. Naar der saa ofte her i Salen under disse Forhandlinger er brugt de Ord, at Kirken skal holdes i Magt og Live, saa kan derved vel ikke være meent den døde Kirke, men Folket, og ligesom Folk tiltage i Antal, troer jeg ogsaa, at Forpligtelsen for Kirkeieren maa tiltage. Det staaer klart for mig, at man kan ikke holde sig strengt dertil, at det ikke skulde paahvile Kirkeieren at udvide Kirken; thi vi maae vel lægge Mærke til, at det Kirken aarlig har forbrugt, paa de fleste Steder kun udgjør en ringe Deel af de aarlige Indtægter, og hvem skulde da, naar Kirken er for indskrænket, være nærmere til at udvide denne end den, der har oppebaaret Kirken rigelige Indtægter. Jeg veed vel, at Udvalget vil ikke formene Kirkegængerne Plads, men der er Noget i selve Bestemmelsen, som jeg ikke synes godt om.

Formanden: Jeg skal henstille til den ærede sidste Taler, om jeg, hvis hans Forslag bliver antaget, da ikke maatte forandre „sidende Pladser“ til: „Siddepladser“, da det jo ikke er Pladserne, der sidde.

Nørgaard: Ja, det kunde maaffee være en Redaction.

Formanden: Det maa altsaa være overladt til Formanden at foretage denne Forandring.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Udvalget til det af B. Nørgaard, Milling m. Fl. tilsendte Ændringsforslag til § 5:

Endvidere udgaaer Ordet „Kirkegængere“, og istedetfor „sidende Pladser for Sognets“ indsættes: „Siddeplads for de Kirkegængere, som have fast Ophold i Sognet“. Forslaget forkastedes med 21 Stemmer imod 9.

2) Forslag af B. Nørgaard, Milling, E. Hansen, Foged og Beck til § 5:

At Ordene i tredje Linie: „Plads for de i Sognet bosiddende“ udgaaer, og istedet derfor sættes: „Siddepladser for Sognets“. Forslaget vedtoges med 25 Stemmer mod 7.

3) Lovudkastets § 5 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Enhver Kirke skal være saa rummelig, at der ved den almindelige Gudstjeneste er tilstrækkelig Siddepladser for Sognets Kirkegængere. Indrømmer Kirkeieren, at dette ikke er Tilfældet, og kan fornøden Plads tilveiebringes ved passende Foranstaltninger uden Udvidelse af Kirken Mure, saa kan Sagen afgjøres af det almindelige Syn, samt eventualiter Overfyn eller særligt Syn. Men nægter Kirkeieren, at Plads mangler, eller kan den ikke tilveiebringes uden en Tilbygning til Kirken, saa har Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet at bestemme, hvorledes der i ethvert saadant Tilfælde skal gaaes frem, saavel for at godtgjøre, at Plads mangler, som for at faae afgjort, af hvilken Art og hvilket Omfang Tilbygningen bør være, og hvorfra Omkostningerne dertil skulle tages, forsaavidt Kirkeieren ikke maatte være pligtig til at bære dem. Troer Noget sig forurettet ved Ministeriets Afgjørelse, staaer Afgang til Domstolene ham aaben.

Alle Stolestaderne paa Landet skulle med Undtagelse af Kirkeierens, Præstens og Kirkesangerens og med den i § 8 gjorte Indskrænkning være tilgængelige for alle Kirkegængerne, saa at den Forskjel, som Loven i saa Henseende gjør mellem Gaardmænd, Huusmænd og Indverfter, er hævet.

Forslaget forkastedes eenstemmig med 33 Stemmer,